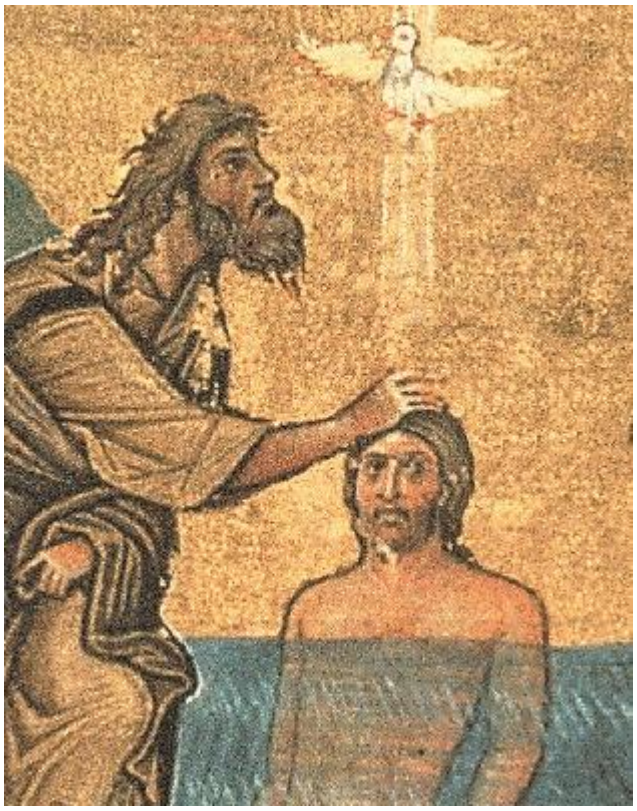
30.03.2015 г. / 02:18:29

Вяра

ЛЪЖОВНОТО КРЪЩЕНИЕ В БЪЛГАРСКАТА "ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА"

Защо повечето българи не са кръстени?!



Естествено е врагът на човешкия род – дяволът, всячески да пречи на хората да се спасяват, в т. ч. и като обезличават, обезсмислят и омаловажават св. Тайнства...

От написаното в книгата читателят ясно разбира, че свето Кръщение, днес често превръщано в обряд и ритуал, отново за него става св. Тайнство, **без което няма спасение за душите ни**.

Тази книжка е издадена от източните патриарси, през **1756**, първи март.

Енциклика (Съборно решение) относно кръщението на западните еретици (издадено 1755 – 56 г.)

„... **ако някой се не роди от вода и Дух, не може да влезе в царството Божие**" (Иоан3:5). С първото раждане

човек започва своето смъртно съществуване. Затова било нужно и дори наложително, да бъде намерен мистичен начин и за друго раждане, което не започва, нито завършва в тлението и посредством което ние бихме могли да се уподобим на Началника на нашето спасение Иисус Христос. При Кръщението водата в купела мистично заменя майчината утроба и в нея намира (духовно) раждане родения, (по думите на св. Иоан Златоуст). **Духът, Който слиза във водата извършва, онова което върши Бог, когато създава ембриона**. И както Спасителят на третия ден след полагането в гроба отново се върнал към живот, така и вярващите, спускайки се под водата (вместо под земята), **чрез трикратното потапяне изобразяват в себе си тридневната слава на Възкресението**. Осветената чрез слизането на Всесветия Дух видима вода освещава тялото, а душата получава освещение от Духа, Който е невидим…

А по друг начин кръстените вместо очистване и осиновление стават нечисти синове на тъмнината… Следвайки нашия Господ Иисус Христос, Който заповяда на Своите ученици да кръщават: „во Имя Отца, и Сына и Святаго Духа” (Мат. 28:19); подражаваме и на светите и божествени Апостоли, които са ни заповядали **(*50-то Апостолско правило – б.р.*) да кръщаваме идващия с три потапяния и издигания**, като при всяко потапяне произнасяме едно от имената на Пресветата Троица;..

Придържаме се към решенията на Втория и Шестия свети Вселенски Събори, които ни заповядват да приемаме като некръстени онези, които искат да приемат Православието, но не са били кръстени с трикратно потапяне и издигане, като при всяко потапяне да е било призовано едно от божествените Лица, а са били кръстени по някакъв друг начин (*7-мо Правило на II Вс. Събор и 95-то на VI Вс. Събор*)…

Кирил, Архиепископ на Константинопол

Матей, Патриарх на Александрия и Вселенски Съдия

Партений, Патриарх на град Йерусалим и на цяла Палестина

Това Определение е публикувано за първи път през 1756 г. в книгата «Ραντισμού Στηλίτευσις» („Изобличение на поръсването"), стр. 163 – 166.

(*по споменатия „**друг начин**" на западните еретици днес се поръсват и попличкват всички наши **новостилни еретици, тоест те не са кръстени**. **Да не говорим, че тайнството е допълнително и ЦЕЛЕНАСОЧЕНО опорочено чрез съкращаване на запретителните за демоните молитви и с обявените за него тарифи – също като фарисеите, направили бизнес с жертвени животни в древния Израил и разпнали изобличилия ги наш Спасител**. **Ще повторим отново: „А по друг начин кръстените вместо очистване и осиновление стават нечисти синове на тъмнината…" Благодарение на комунистическите агенти „митрополити", които са вече масони, целия ни народ стои сега некръстен и бавно загива без Божия помощ** – б. буд.*).

… самата дума, че „кръщение" (гр. – Βάπτισμα /ва́птизма/) означава потапяне, а не поръсване, според което латинците (***разбирай и нашите римокалендарни еретици*** *б. буд.*) **се оказват некръстени…**

… смисъла на Христовото кръщение,.. означава тридневното погребение и Възкресение на Господа… Това изповядва Светата Църква за Светото Тайнство Кръщение и затова разпорежда задължително трите пълни потапяния при неговото извършване.

В ранния период на църквата тайнството се извършвало свободно в пълноводни източници, а след това в свети купел (къпалня, баптистерия). Този начин на изпълнение на тайнствовто е бил спазван не само в Източната Църква, но и в древната Западна...

... днешните латинци (*и новостилците – б. буд.*) с нововъведението си са загубили, както смисъла и значението на самата дума, така **и смисъла на светото тайнство**... западните сами не спазват своята древна традиция.

... От тази книжка читателят може до научи каква точно е разликата между Христовото Кръщение **и поръсването на латинците**, а също разликите в другите тайнства. **Колко се отдалечават те от онова, което ни е предадено от Самия Бог**, нашият Господ Иисус Христос.

„Икономията не трябва да се превръща в беззаконие”(*Св. Иоан Златоуст - 46 Ап. пр., ерминия, бел. 1, Пидалион, стр.58*).

... Самият Иисус Христос в десетата глава на евангелието от Марка нарича погребението си кръщение казвайки на заведеевите синове: „**Можете ли да пиете чашата, която Аз пия, и да се кръстите с кръщението, с което Аз се кръщавам**?” (Марк. 10:38) и също: „... чашата, която Аз пия, ще пиете, и с кръщението, с което Аз се кръщавам, ще се кръстите” (*Марк. 10:39*). Тук нашият Господ с чашата загатва мъченическата Си смърт, а с кръщението – Своето погребение, както Той самият го разяснява преди страданията Си и иска в този смисъл да разбираме християнското кръщение и ние, че потапяйки се във водата, се съпогребваме с Христа, а възнасяйки се или излизайки от нея, съвъзкръсваме заедно с Него...

В шеста глава в посланието си до Римляни св. ап. Павел ясно

показва смъртта и погребението на Господа в тайнството на кръщението пишейки: „**Ние, които сме умрели за греха, как ще живеем още в него? Или не знаете, че всички ние, които се кръстихме в Христа Иисуса, в Неговата смърт се кръстихме**? И тъй, ние се погребахме с Него чрез кръщението в смъртта, та, както Христос възкръсна от мъртвите чрез славата на Отца, тъй и ние да ходим в обновен живот.” (*Рим. 6:2-4*)…

Апостолът продължава, завършвайки мистичното обяснение на кръщението: „като знаем това, че ветхият наш човек е разпнат с Него, за да бъде унищожено греховното тяло, та да не бъдем вече роби на греха; защото, който е умрял, той се е освободил от грях. Ако пък сме умрели с Христа, вярваме, че и ще живеем с Него, знаейки, че Христос, веднъж възкръснал от мъртвите, вече не умира: смъртта няма вече власт над Него. Колкото до това, че Той умря, умря веднъж за греха; а колкото до това, че живее, живее за Бога. Тъй и вие считайте себе си мъртви за греха, обаче живи за Бога в Христа Иисуса, нашия Господ. И тъй, грехът да не царува в смъртното ви тяло, за да му се не покорявате в телесните похоти; и **не предоставяйте членовете си на греха за оръдия на неправдата, а предоставете себе си Богу като оживели от мъртвите**…” (*Рим. 6:6-13*).

Във втора глава от посланието си до Колосяни, пише: „в Него сте и обрязани чрез неръкотворно обрязване, като съблякохте греховното тяло на плътта, чрез обрязването Христово**, като се погребахте с Него в кръщението, в което и възкръснахте заедно с Него чрез вяра в силата на Бога**” (*Колос. 2:11*).

… св. Съборна и Апостолска Църква, заради тридневното погребение и възкресението на нашия Спасител, благословено ни е предала това, както е и приела – да се извършва

празникът на св. Кръщение на Велика събота, когато и Тялото на Христа се намира още в гроба. Възкръсналият Христос и съвъзкръсналите заедно с Него новоосветени споделят светлия празник. Или по-точно, трябва да кажем, че по-голямата част от службата е посветена на новокръстените… „Вчера спогребохся Тебе Христе" (3 песен от Пасхалния канон) и други… Христос, Апостолите и Съборната Църква установили делото на светото Кръщение като тайнство, което изявява погребението и Възкресението на Господа и заедно с това съпогребването и съвъзкръсването на новоосветените в Христа …

Съборите, Апостолското предание, правилата на Апостолите и предадените чрез св. Климент апостолски заповеди, и почти всички знаменити отци на Църквата: Дионисий Ареопагит, Василий Велики, Иоан Златоуст, Григорий Нисийски, Кирил Йерусалимски, Атанасий, Августин, Амвросий потвърждават Православната догма относно Кръщението, учейки, че кръщаваните са длъжни да слизат във водата и да се съпогребват в нея, изобразявайки чрез потапянето погребението на Господа. Отците настояват да се извършват и трите потапяния и издигания от водата, като символ и подобие на тридневното погребение и възкресение на Господа.

Второ поучително слово на св. Кирил Иерусалимски за светото Кръщение и четене от посланието към Римляни:

„Веднага като влязохте и съблякохте хитона си (*връхната дреха*) – това е образ (икона) на снемане на ветхия човек, заедно с греховните му дела. По този начин и ние подражаваме на Христа, Който, разсъблечен на Кръста, победи с дръзновение началствата и властите на мрака чрез дървото на Кръста. Понеже в нашите членове се бяха загнездили

вражеските бесовски сили, не можехме вече да носим този овехтял хитон…

Като се съблякохте, бяхте помазани от главата до петите с елей, осветен по време на заклинателните молитви. С това станахте съпричастни на плодоносната маслина, която е Иисус Христос… Както вдухването от свещеника с призоваване на Божието име, като силен огън гори и изгонва демоните, така и осветеният елей, с молитвеното призоваване на Бога, придобива такава сила, че не само изгаря следите от нашите грехове и ставаме чисти, но и прогонва от нас всички невидими сили на лукавия…

След това бяхте отведени при купела, както Христос от Кръста в гроба. И беше попитан всеки един от вас дали вярва в името на Отца и Сина и Св. Дух. **След като направихте това спасително изповедание, бяхте потопени три пъти във водата и след всяко потапяне се издигахте от нея. С това символично станахте съпричастни на тридневното Христово погребение. Както нашият Спасител три дни и три нощи беше в утробата на земята, така и вие при първото издигане уподобихте първия ден на Христа в земята, а с потапянето - нощта…**

О, странно и предивно чудо! Не умираме наистина, нито биваме погребвани в действителност, нито наистина разпнати, възкръснахме. **Така ставаме съпричастни образно, но спасението е истинско.** Христос наистина бе разпнат на Кръста, бе погребан и възкръсна, и всичко това подари на нас. По този начин, ставайки съпричастни, чрез подражание на Неговите страдания, наистина се удостояваме със спасението си.

О, безкрайно човеколюбие! Христос прие на непорочните Си ръце и нозе гвоздеите и чрез страданията Си ни дари

спасението ни. **Нека никой да не приема Кръщението само като средство за опрощаване на греховете, защото то е и дар на осиновяване. Не е както кръщението на св. Иоан Предтеча, което даваше само опрощение на греховете**, но трябва точно да знаем, че Христовото Кръщение дава както очистване на греховете и дара на Светия Дух, така също е и образ на Христовите страдания.

Затова и св. ап. Павел извисява глас: „**или не знаете, че всички ние, които се кръстихме в Христа Иисуса, в Неговата смърт се кръстихме? И тъй, ние се погребахме с Него чрез кръщението в смъртта”** (*Римл.6:3*)… **„ако бяхме присадени, чрез подобието на Неговата смърт, то ще бъдем (наследници) и на Неговото Възкресение“** (*Римл. 6:5 по Църк. слав. прев.*)…

След като приехте това учение, много ви моля да го съхранявате добре в паметта си, за да мога и аз недостойният да казвам за вас: „**Похвалявам ви, братя, че ме помните за всичко и държите преданията тъй, както съм ви ги предал**“ (*1 Коринт. 11:2*). Силен е Бог, Който ще ви изведе от мъртвите живи, да ви даде силата да ходите в обновения живот…”

Подобно на това пише и блажени Теодорит в сборника „За св. Догмати“ в главата за кръщението.

Това, че при Светото Кръщение трите пълни потапяния са задължителни в Съборната Църква, **е видно от правилата на свв. Вселенски събори и творенията на всички свв. Отци**…

Достатъчно е да цитираме седмото правило на II Вселенски Събор, който бе първият от свиканите в Константинопол, което гласи:

Правило 7 12

„Ония, които от еретици се присъединяват към православието и към броя на спасяваните, приемаме по следния начин и обичай: ариани, македониани, саватиани, новатиани, именуващи себе си чисти и най-добри, четиринадесет дневници или тетрадити, и аполинариани, след като заявят писмено и прокълнат всяка ерес, която учи не така, както учи светата Божия Вселенска и Апостолска Църква, приемаме чрез запечатване, т. е. като помазваме със свето миро отначало челото, после очите, ноздрите, устата и ушите и помазвайки ги, произнасяме: „печат дара Духа Светаго”.

Евномиани пък, които чрез еднократно потапяне се кръщават, монтанисти, именувани тук фриги, и савелиани, които проповядват сино-отечество и вършат и други нетърпимости, и всички други еретици (защото тук има много такива, които най-вече изхождат от Галатската област) – всички, които от тях желаят да се присъединят към православието, приемаме като езичници (*1*) : в първия ден ги приемаме като християни, във втория – оглашени, после в третия ги заклиняме с трикратно духване в лицето и ушите, и по такъв начин ги оглашаваме и ги караме да остават в църквата и да слушат светото Писание; и след това вече ги кръщаваме (*2*) .”

(*1 Тълкувайки канона на това място Никодим Светогорец добавя: т. е. като съвършено некръстени (**защото те или въобще не са били кръстени** **или са били кръстени, но неправилно, т.е. не както кръщават православните, заради което въобще не могат да бъдат считани за кръстени**).” (Пидалион, стр. 164)*

*2 „**Този канон изисква непременно и задължително да***

***бъдат кръщавани и латинците като некръстени, защото ако ония, които имали едно потапяне били кръщавани, колко повече онези, които са без нито едно потапяне (както и съвременните ни римокалендарни еретици-новостилци - б. буд)*”.**

… Добре е обаче да добавим за по-голяма яснота, че както този Събор е решил Новатианите да бъдат приемани чрез миропомазване, защото нямат миропомазване, така Съборът на Източно – православните приема латинците чрез кръщение, защото са некръстени ***(както и новостилците - б. буд)****. Виж последната бележка към 95-то правило на Шести Вс. Събор, за да се разбере, че латинците сами трябва да настояват да бъдат кръстени, а не да бъдат подтиквани за това от други.” (Пидалион, стр. 164, бел.(5)*).

Трябва да се отбележи, че Съборната Църква на Вселенския Събор, като приема кръщението на арианите, македонианите и други еретици, **отхвърлила това на евномияните, защото то се извършвало чрез едно потапяне**. Относно кръщението Църквата взима под внимание единствено дали еретиците кръщават правилно, а не техните ереси и хули…

Виждаме нашият Господ пръв от всички да се кръщава в река Иордан и разсъждавам, че като се кръсти Иисус: „излезе из водата“ (Мат. 3:16) и „Иисус… се кръсти от Иоана в Иордан. И когато излизаше от водата…“ (Марк 1:9-10). И тъй, ако Иисус е излязъл от водата, ясно е че е и влезъл в нея. И чрез потапяния във водата на р. Иордан се е кръстил, а не чрез безсмислено поръсване.

Св. Иоан Предтеча извършвал в р. Иордан обикновеното покайно кръщение, с което се е кръстил и самият наш Господ. „Иоан кръщаваше в Енон… защото там имаше много води“

(*Иоан 3:23*). Тук възниква въпрос, защо са били нужни на Иоана много води, като и малко вода е достатъчна за поръсването?.. всички наши тайнства са веществени и осезаеми, **но изразяват неща невидими и духовни**.

Веществени и осезаеми в тайнствата са елеят, **водата**, хлябът, виното, ароматите, ръцете на епископа и презвитера, а също така и самите молитви, благословението и призоваването на Божието име. Ако всичко това **го счетеш за излишно, оставаш на практика без тайнства**...

След време кръщението започнало да се извършва в светия купел (гръцки – κολυμβήθρα /колимви́тра/ от глагола плувам - колимво́)... Метафорично е това име, защото, както казахме, древните християни се кръщавали в реки, езера, морета, в извори и подобни водоеми, в които може да се плува... при установяването на Светата Евхаристия Господ не е казал „вземете, яжте и си наситете", нито е казал: „пийте, докато се напиете"... За Кръщението обаче е казал **кръстих ви във вода** (Марк 1:8 по Църк. слав. текст.) (*в българския превод е написано „с" вода. В църк. сл. е „крестиіх вь водою", а на гр. „ἐν ὕδατι" – във вода*). **Следователно не е достатъчно човек само да докосне водата, но е длъжен да се потопи** (в гр. текст – „Να βουτηχθή, να βαπτισθή και σχεδών να κολυμβήση" – /на вутихти́, на ваптисти ке схедо́н на колимви́си/) **изцяло в купела**...

В осма глава на Деяния Апостолски св. ап. Филип кръщава евнуха... желаейки той да се кръсти съгласно проповедта на св. ап. Филип, водата в меховете, които носел, била недостатъчна за целта, но била необходима вода, в която той да се потопи. „И както си вървяха по пътя, стигнаха до една вода; и скопецът рече: ето вода; какво ми пречи да се кръстя?... И заповяда да спрат колесницата; **па слязоха двамата във водата, Филип и скопецът; и кръсти го.**

Когато пък излязоха из водата…” (Деян. 8:36-39). Виждаш ли, че и двамата са **влезли във водата**, после пак излезли от нея?

Св. мчк. Юстин Философ, за когото преданието казва, че заварил св. ев. Иоан Богослов жив, пише в апологетиката си към Цезар Антонин, че тогавашните християни учейки и огласявайки езичниците, завеждали повярвалите на място, **където имало много води и там ги кръщавали, тоест кръщавали ги в извор, река или езеро**…

Нека видим по какъв начин е кръщавала Църквата на древния Рим, приблизително в 800 г. след Христа, по времето на Алкуин, ученик на Юда, наречен (Венерабилиус) Благоговеен… Същият Алкуин, взимайки от „Ритуале” (Типикон) или от Требника на Рим, пише следното в книгата си (в главата за църковните служби), и по-точно в указанията за Велика Събота, когато се извършвало тайнството Кръщение:

„След извършването на кръщението архиереят **излиза от извора** и отива в олтара, където е поставен трон или където пожелае на друго място в храма и седнал изчаква след обличането на децата да ги утвърди, тоест да ги помаже със св. Миро. После има грижата да се разпореди да не приемат изобщо храна и да не бъдат кърмени след Кръщението, освен ако е крайно необходимо, докато се причастят със св. Христови Тайни”.

Виждаш ли какво е било учението на тези **мъдри мъже** за Светото Кръщение?

Не мога да не спомена и свещения Павлин, епископ Нолански, който бил връстник и близък на свети Амвросий Медиолански. В писмо към своя брат Севир, в стихотворна форма, Павлин пише следното: „Изпълнявайки божествените заповеди, свещеникът води към свещения извор малките

деца…”

Всички християнски народи, православни и инославни, източни, северни и южни, а също коптите, добави и древните западни християни, се кръщавали и кръщават с три потапяния, а само днешните западни еретици не се кръщават така. Ето защо западните остават некръстени съгласно Църковната практика… ***(както и подобните им съвременни римокалендарни еретици-новостилци - б. буд)***.

Толкова блестящо и ясно е доказателството за истинското християнско кръщение, че виждайки и осъзнавайки това латинците, са напълно безпомощни да обосноват своето лъжекръщение и прибягват до безсмислени предположения и огромни лъжи… казват, че свети апостол Петър в един ден кръстил три хиляди души. От това правят заключение, че ги е кръстил именно чрез поръсване… Това заключение те правят, позовавайки се на втора глава на Деяния апостолски… **Единствено върху това нездраво твърдение се крепи цялата теория на латинското поръсване**. **За учудване и съжаление е крайната наивност и печално състояние на латинците (*и на съучастниците в тяхната ерес наши новостилци – б. буд.)***, защото в текста: Първо Свещеният историк **евангелист Лука нищо не споменава за поръсване**, **а единствено, че те са се кръстили** (на гр. – ἐβαπτίσθησαν – /еваптѝстисан /). Какво означава „кръстили” вече обяснихме изчерпателно. Второ: Св. апостол Лука казва, че онези, които с радост приели словото, са се кръстили, но не казва, че в същия ден са се кръстили. Присъединили са се към Църквата в онзи ден близо три хиляди души, но откъде се вижда, че в същия ден са се кръстили всички, които са повярвали тогава? Къде е доказателството? Трето: Не казва, че св. ап. Петър ги е кръстил, а само че са се кръстили. От кого обаче са били кръстени? Явно е, че от присъстващите

дванадесет Апостоли и от Седемдесетте. По време на проповедта поучава само св. ап. Петър. Не е било възможно, нито подобава, да говорят всички заедно, но в делото на кръщението са взели участие всички.

(*СЛЕДВА ЕДНО МНОГО ТОЧНО ИЗОБЛИЧЕНИЕ НА ЕРЕТИЧЕСКАТА СЪЩНОСТ НА ПАПСКОТО И НОВОСТИЛНО ЛЪЖЕКРЪЩЕНИЕ И КЪДЕ СА НЕГОВИТЕ ЛУКАВИ КОРЕНИ В МИНАЛОТО* – *б. буд.*)

Вместо латинците да клеветят св. ап. Петър за да утвърдят лъжекръщението си, без никакво основание, би трябвало по-добре да кажат истината и да покажат и да докарат **първите създатели и началници на своето тъй наречено кръщение, които са евномианите**.

Евномианите са древни еретици и са първите, които изобретили това така наречено кръщение. За тях **свети Теодорит Кирски** (*Св. Григорий Нисийски също е написал 12 изобличителни слова срещу ересите на Евномий*) , в IV – то си слово за еретическите друговерия пише за Евномий и Аетий следното: „Същият Евномий **промени начина за извършване на Светото Кръщение**, **който изначално ни е предаден от Господ и от Светите Апостоли и противно на това „узаконил" да не се извършват трите потапяния**, нито да се произнася името на Света Троица, а да кръщават веднъж в чест на Христовата смърт. Когато кръщават потапят кръщавания човек до гърдите, **докато останалото му тяло сякаш осквернено забраняват да бъде потопено във водата**. **По тази причина кръщавали в корито. Човекът стоял извън коритото** и навеждайки се потапяли веднъж главата му и тялото до гърдите във водата. Понеже се случило някой да си нарани главата, удряйки се в коритото, измислили друг вид кръщение. Поставяли човека легнал върху някаква висока

основа, така че **главата му да виси навън и я поливали с вода без да се мокри никоя друга част от тялото**. Някои от тях изобретили и друг начин за кръщаване. Изработили много дълга лента с която увивали тялото на човека от гърдите до ноктите на краката, след което изливали водата върху главата му. Това ни бе разказано от онези, които се отрекоха от тяхната ерес **и се присъединиха към сложесното стадо на нашият Спасител и Бог (Христовото стадо на верните овце)**".

Както се вижда, **латинците са приели своето лъжекръщение от Евномияните**, по същия начин така и останалите свои нововъведения и ереси са заимствали от други еретици (*Почти всички древни свв. Отци са писали по този въпрос. Това в по-ново време е направено, например, от св. Филарет Московски (Романов), който във Фундаменталния си труд, цитиран по-горе, „Съборное изложение 1621 года о крещении латынь", изброява почти всички* ***първоизточници на латинските ереси***.)

(***ОТ ЛАТИНИТЕ ПЪК СА ГИ ПРИЕЛИ НАШИТЕ РОДНИ СЪВРЕМЕННИ ЕРЕТИЦИ НОВОСТИЛЦИ, ПОД „ВЕЩОТО" РЪКОВОДСТВО НА БОГОБОРЦИТЕ - КОМУНИСТИ – БЕЗНЕСМЕНИ - МАСОНИ „МИТРОПОЛИТИ" И „ПАТРИАРХ", КОИТО СА ОСТАВИЛИ ЦЕЛЕНАСОЧЕНО „ПАСТВОТО" СИ НЕКРЪСТЕНО . СРЕД САТАНИНСКИТЕ ИМ МЕРЗОСТИ Е И Т.НАР. НОВ КАЛЕНДАР, КОЙТО СЪЩО СЕ КОРЕНИ В ДРЕВНА ЕРЕС*** ***– б. буд.***).

... първото и главно значение на Св. Кръщение е спогребването и свъзкръсването заедно с Христа, следващото значение е възраждането и обновлението, баня и осиновление, одежда на нетление и освещаване и др. **Никое от изброените значения не може да е предназначено само за някоя**

част от тялото, но всички са предназначени за цялото тяло на човека. Както тялото е едно, а има много членове, така и те образуват едно тяло, както е и в Христа. Както казва Апостолът: „**Защото чрез един Дух всички сме кръстени в едно тяло… Защото и тялото не се състои от един член, а от много**“ (*1 Кор. 12:13-14*).

Видно е, **че латинското кръщение е приумица на еретици, които смятат, че кръщението, извършено само на един орган от тялото, се предава върху цялото тяло** (гр. – συνεκδοχικό βάπτισμα /синекдохикó вáптизма/ – в случая според значението на думата обливайки главата, считали, че е кръстено цялото тяло). Първото подобно кръщение е извършил Евномий, но **Съборната Православна Църква никога не го е признавала за кръщение**. Поради това Източно-православната Църква винаги е кръщавала идващите в Православието латинци (***така прави и сега, както с латинците, така и с новостилните еретици. Къде го прави можете да намерите - ТУК б. буд.***).

Латинците може би имат за оправдание едноличната тирания на римския папа, под която са принудени да робуват… Но какво оправдание могат да имат латинските разклонения в различни места по света, където са свободни, каквито са, например, лютераните и калвинистите? Затова те са достойни за съжаление и ирония. Лютераните се гордеят и превъзнасят, наричайки се Евангелисти, защото уж живеели и вярвали според Евангелието. Калвинистите пък приели наименованието реформатори, защото се „били преобразили“, а вярата си променили „към по-добро“… В действителност сега не можеш да намериш и у едните, и у другите нищо евангелско или наистина преобразено, освен голи фрази и нагло самохвалство. При останалите „преобразени“ протестанти, нещата вървят дори още по-лошо. Следователно и тези две групи взети заедно, със своите учители латинците,

се явяват некръстени… Иоан кръщавал само във вода. **Христос не премахва водата, а кръщава с вода и Дух Свети**. Това имал предвид св. апостол Павел в деветнадесета глава на Деянията, когато питал учениците в Ефес: „като повярвахте, приехте ли Светаго Духа? А те му отговориха: нито сме и чули, дали има Дух Светий. Той им рече: а в какво се кръстихте? Те отговориха: в Иоановото кръщение. Павел каза: **Иоан кръщава с покайно кръщение, казвайки на народа да вярва в Оногова, Който иде след него, сиреч, в Христа Иисуса. Като чуха това, те се кръстиха в името на Господа Иисуса.** И когато Павел възложи на тях ръце, слезе върху им Дух Свети, и те почнаха да говорят на разни езици и да пророчествуват.” (Деян. 19:2-6). От това става ясно, че ние не се кръщаваме с кръщението, с което се е кръстил Христос в Иордан, а с кръщението, с което се е кръстил на Голгота, в новия гроб, предоставен Му от Иосиф Ариматейски. Тази е причината, заради която Църквата не е приела да чества празника на кръщението в навечерието на Богоявление, когато Христос се е кръстил в Иордан, а на Велика Събота, когато приел кръщението, т. е. бе погребан в гроба на Голгота. **По отношение на самото действие на кръщението обаче, наистина имаме като пример формата на кръщението в Иордан…**

Откроряващо се преди Евангелското Кръщение е това на Предтеча, което се извършвало, както казахме, за опрощение на греховете, тъй като е било покайно Кръщение. Това кръщение било преустановено веднага след Евангелската проповед, в деня на Петдесетница, когато е основана Светата Христова Съборна и Апостолска Църква. В този ден бил преустановен и Мойсеевият Закон и всичко свързано със Закона, заедно с Храма и Свещенството по чина Ааронов. С преминаването на Свещенството (към новозаветно – бел.

прев.), бива сменен и Закона, и влиза в сила Евангелието на Благодатта на Истината чрез Иисус Христос...

всеки народ и вероизповедание под свещено кръщение подразбира трикратното потапяне. Друго, различно от това, **не са считали за кръщение**. Според св. апостол Павел предобраз на християнското кръщение са облакът, който засенчил древните евреи и Червено море, през което те преминали, както пише в десета глава на първото послание към Коринтяни: **„... бащите ни всички под облака бяха и всички през морето минаха... и всички в Моисея се кръстиха в облака и в морето**;" (*1 Кор. 10:1-2*)...

Предобраз също на нашето кръщение бил и Потопът, както казва св. апостол Петър в трета глава на първото си послание: „... **в дните на Ноя, при строението на ковчега, в който малцина, сиреч осем души, се избавиха от водата... образът на тая вода кръщението (което не е отмахване плътската нечистота, а обещаване Богу добра съвест) спасява сега и нас чрез възкресението на Иисуса Христа**," (1 Петр. 3:20-21).

... Господ завещал... Кръщението. Понеже то било обряд у всички народи, това Той превърнал в тайнство в християнството. **Следователно веднъж установено от Него, по същия начин трябва да се извършва винаги и сега от всички християни**.

Трикратно потапяне и издигане – това е основното изискване за християнското кръщение... (и) изразява следното:

А) Тридневното погребение на Господа.

Б) Трите лица (ипостаси) на Света Троица, в чието Име се кръщаваме.

В) Непрекъснатото предание на Апостолската Църква.

Г) Обичаят на всички християнски народи да кръщават чрез три потапяния.

Отбележи, че кръщението изисква винаги, навсякъде и от всички потапяне, а не поръсване или помазване с вода по челото. **Това е явно нарушение и изопачаване на тайнството**.

(*За друго чудо и древна традиция в Италия за св. Кръщение четем: „В стръмните планини и сред гъсти гори има едно твърде скромно имение, наречено Мелтинас. Там е построена с прост труд една малка църква. В тамошната кръщелня (баптистерий) през свещената пасхална нощ, по време на кръщаването, при все че няма никакви тръби и водопроводи, нито изобщо наблизо вода, купелът се напълва от само себе си, и след като малцината присъствуващи бъдат осветени (т.е. кръстени), водата, както е дошла, така се оттегля. Тогава, прочее, както казахме, при блажения папа Зосима, когато сред западните се била явила вече заблудата (т.е. грешката при изчисляване деня на Пасхата), през пасхалната нощ, след изчитането на обичайните четива (паримиите), макар че презвитерът по обичая се осведомил за часа на кръщението, обаче тъй като водата не се явявала до сутринта, то ония, които трябвало да бъдат кръстени, разотишли се неосветени (т.е. некръстени). Но, за да съкратя разказа си, ще кажа, че през нощта срещу Пасхата, на 22 април, купелът се напълнил с вода в съответния час. Чрез това очевидно чудо било доказано, че грешката била на страната на западните“ (Migne Patrologia Latina, t.58, col. 608-609*).

(**ЧУДОТО ЯВНО ПОКАЗВА, КОЙ КАЛЕНДАР И КОЕ КРЪЩЕНИЕ СА УГОДНИ БОГУ. ТЕХНИЯ ИЗВРАТЕН И АНТИБОЖЕСТВЕН КАЛЕНДАР ВЕЧЕ Е ПРИЕТ ОТ**

ЧАСТИ ОТ НАШИТЕ НОВОСТИЛЦИ, КАКТО И ТЯХНОТО ЕРЕТИЧЕСКО „КРЪЩЕНИЕ” – б. буд.)…

Светото Кръщение променили толкова много, съкращавайки го,.. че го обезличили напълно така, така че да не можеш да приемеш нито думите, нито формата на тайнството, нито дори самото му име кръщение. В древност и западните са имали купели (гр. – κολυμβήθρες, baptisterium), в които кръщавали чрез три потапяния. По-късно заради арианите в Испания, които кръщавали с три потапяния, и **уж** в желанието си да не бъдат в единомислие с еретиците, започнали да кръщават с едно потапяне. Тогава за първи път западните съкратили кръщението. След това сменили потапянето с поливане, както евномианите и някои други, изливали вода трикратно, а други веднъж върху главата. По-късно изобретили поръсването по челото (***което пък било възприето от нашите новостилни еретици и даже преди тях – в еретическа им църква – б. буд***.). Следователно трудно е да определим кога, от кого и по какъв начин е било изопачено кръщението, затова понякога православните са признавали латинското кръщение, ако е било приемливо. **Онези обаче, чието кръщение било неправилно, кръщавали наново, като напълно некръстени**.(***ТОЕСТ НЕКРЪСТЕНИ СА 99 % ПРОЦЕНТА ОТ НОВОСТИЛНИТЕ ПРАВОСЛАВНИ БЪЛГАРИ, ПОДЛЪГАНИ ОТ ТЪРГАШИТЕ „МИТРОПОЛИТИ” И „СВЕЩЕНИЦИ” ЕРЕТИЦИ б. буд.***)…

Латинските ереси, обаче, не са прости, а сложни и заплетени, нямат определен инициатор, а имат множество такива. Числото на инициаторите на папските ереси е почти толкова, колкото са папите заемали престола след вероотстъпника Лъв III. Латинските ереси не са се появили в едно и също време и затова би трябвало да се свиква Вселенски Събор почти на всеки петдесет години против някоя папска ерес, нещо, което разбира се, е било

невъзможно, и всеки който има ум би могъл да го разбере. Още повече след като папата разпрострял тираничната си власт над целия Запад и воювал да я разгърне и над Константинопол, Сирия и Палестина, а от друга страна араби, перси и отомани завладявали епархиите на Византийската империя. Отново ще повторя, че са безразсъдни онези, които празнословят, твърдейки, че Светата Съборна Православна Църква в древността е признала латинското лъжекръщение…

Апостолът казва: „<u>един е Господ, една е вярата, едно е кръщението</u>” и Светата, Апостолска Църква изповядва: „Вярвам … в Едно Кръщение за опрощение на греховете”. След като Кръщението е едно, следователно едно е правилното – на Съборната (Православната) Църква или на Западната (*и нейната „сестра” новостилната – б. буд.*)?

Тъй като те не са еднакви, защото помежду си нямат никакво сродство и прилика, необходимо е да се избере едно от двете, защото е невъзможно да се изберат и двете. Нека не твърдят поддръжниците и защитниците на латинското лъжекръщение, че Църквата го е признала. **Никога и никъде Църквата не е казала, че е достатъчно вместо потапяне да се поръсва или намокря челото с малко вода**…

(*<u>НАПРОТИВ</u>*) - <u>Православните кръщавали онези, които идвали от латинската в православната вяра</u>:.. в четвъртия том на латинските вселенски (*лъже*)събори, издаден в Рим през 1628 г. по нареждане на папа Павел V… в четвъртата глава на догмите на събора пише за „гордостта на гърците към латинците“, следното: „**Също така гърците се осмелявали да вършат страшното престъпление да прекръщават онези, които били кръстени от латинци… буквално заповядваме за в бъдеще да не се опитват да вършат**

нищо подобно.”…

(***ТАКА И ДНЕС ОСТАНАЛАТА ИСТИНСКА ПРАВОСЛАВНА ОБЩНОСТ ПРИЕМА С КРЪЩЕНИЕ РАЗКАЯЛИТЕ СЕ, ЛЪЖЕКРЪСТЕНИ, РИМОКАЛЕНДАРЦИ НОВОСТИЛЦИ*** *– б. буд.*)

Днес (1756 г.)… стана общоприето почти за всички Западни да не кръщават, а да се подиграват с християнското кръщение. **Така че латинците вече не кръщават, а само поругават християнското Кръщение. (*също както и премахналите схизмата над тях, приелите техния календар и техните извръщения на кръщението наши новостилци* – б. буд.).**

Всички ереси, първо са били изказани тук и там, на различни места. Някъде дори били анатемосани, а след много години са свиквани Вселенски събори за тях, които ги осъждали повсеместно. Така еретиците и последователи на Арий, на Несторий, на Евтихий, на монотелитите, на иконоборците и други не са могли да се оправдават, както сега, и да казват: „Църквата ни признаваше толкова години”. (***Това важи изцяло и за новостилния разкол, който си е позволил да снеме схизмите над еретически църкви, вкл. римокатолици и монофизити, без те да се откажат от еретическите си заблуди и ОЩЕ ПО – ЛОШО: - да приеме техни еретически мерзости в изменението на тайнствата, поста и богослужението, променяйки Преданието на Светата Църква, с което се поставя под няколко АНАТЕМИ на вселенските събори. На такова осъждане подлежат и всички криптоеретически общности, запазили светоотеческия календар, но признаващи извратените тайнства, йерархията и благодатта в АНАТЕМОСАНИТЕ новостилни „църкви”, както и тези,***

които ги признават за църкви, докато не бил се свикал нов Вселенски събор – сякаш не важат анатемите на светите отци над всеки променящ Преданието и приемащ еретически, отдавна осъдени мерзости – б.буд).

Някои казват, че св. Марк Ефески е премълчал лъжекръщението на западните… Това е клевета срещу Свети Марк, защото в своето окръжно послание той високогласно говори:

„**Два символа, две литургии, две кръщения, нашето – Апостолското, а на Латинците – новаторското**". (*как ли ще отговорят на светия Божи човек нашите новостилни* ***новатори*** *?! – б. буд.*)… - Сякаш не са чули никога, че „**Иисус Христос е същият вчера, и днес, и вовеки**." (*Евр. 13:8*)…

Не са ли извървели древните християни същия път, в много по-тежки времена от днешните? Причина за това е, че **те са имали истински пастири, които считали овцете за свои и полагали душата си за тях**. **Те не са били наемници, на които овцете са чужди** и които виждат как вълкът идва към стадото, но не ги е грижа за овцете и бягат защото са наемници. (***за съжаление такива наемници са съвременните „духовници" от агентурния „патриархат", които продават вярата, делото на Спасителя, душите си и КОЕТО Е НАЙ – ЛОШОТО – ДУШИТЕ НА СВОИТЕ МИРЯНИ, за твърдите си заплати, основани на твърдите им тарифи с КОИТО ТЪРГУВАТ ИЗВРАТЕНИ ТАЙНСТВА. – б. буд.***)… Неразумни са … всички онези, които се плашат „… **от страх, дето няма страх**, **защото Бог ще разсипе костите" (Пс. 52:6) на човекоугодниците**.

Западните, които идват да приемат Православието,

трябва да бъдат кръщавани и това действие не се нарича прекръщаване. Те се кръщават като съвършено некръстени, а не като неправилно кръстени...

Тяхното (*и на латинците и на новостилците – б. буд.*) така наречено кръщение е лъжеименно и лъжекръщение:

А) Защото не отговаря на думата и названието на Кръщението (Βάπτισμα).

Б) Защото не отговаря на догматичния смисъл на Кръщението, който е спогребване и съвъзкръсване с Христа.

В) Защото Вторият Вселенски Събор заповядва да бъдат прекръщавани онези, които са кръстени с едно потапяне, приемайки, че не са кръстени.

Г) Защото това е изобретение на евномияните, а не е предание на Светата Съборна Църква.

Д) Защото не е в съгласие с примера на Христа, на Апостолите и на древните християни.

Е) Защото премахва светата кръщелна (купел), която е наша Духовна Майка в Христа, която ни прави духовни братя.

Ж) Това лъжекръщение не съответства и на църковната практика на Древната Римска Църква.

З) Латинското (*и новостилното* – б. буд.) лъжекръщение не удовлетворява никое от значенията на светото Тайнство Кръщение. Не означава нито погребение, нито възкресение на човека, нито възраждане, нито обновление, нито осиновление или

освещение, или пакибитие, или очистване, нито опрощаване на греховете, нито общение със Светия Дух. Всичко това е предназначено за цялото тяло на човека, а не само за челото му, откъдето да се предава на останалото тяло. Тялото не е само един член, а съставено от много членове в Иисуса Христа.

Амин.

Поредно изобличение на фалшивото кръщение, с частично потопяване, обливане или опръскване, осъществявано в Българската „православна“ църква, ЧРЕЗ КОЕТО **БЪЛГАРСКИЯ НАРОД ЦЕЛЕНАСОЧЕНО Е ОСТАВЕН НЕКРЪСТЕН, ОСКВЕРНЕН И ПОДГОТВЕН ЗА ПРИЕМАНЕ НА ДОШЛИЯ ФАЛШИВ ЮДЕЙСКИ МЕСИЯ-АНТИХРИСТ**.

Беседа 25 на свети Иоан Златоуст върху Евангелието от Иоана:

„Иисус отговори: истина, истина ти казвам: ако някой се не роди от вода и Дух, не може да влезе в царството Божие;“ *(Ин.3:5.)*

Чуйте всички вие, чужди на кръщението: ужасете се, плачете! Страшна е тази заплаха, страшно е това определение! Невъзможно е, казва Христос, за този, който не е роден от вода и Дух, да влезе в Небесното царство, защото той все още носи дрехата на смъртта, дрехата на проклятието, дрехата на покварата - той още не е получил знамението на Господа, той още не е свой, а чужд; няма знака, необходим за влизане в царството...

Защо е нужна вода? Накрая ще ви разкажа за това и ще ви разкрия съкровеното тайнство. Има няколко скрити причини за това, но от многото засега ще ви кажа една. Каква е тази

причина? Тази, че във водата символично се изобразява ковчега и смъртта, възкресението и живота и всичко това се случва заедно.

КОГАТО СЕ ПОТОПИМ С ГЛАВАТА СИ ВЪВ ВОДАТА, КАТО В ГРОБ, С ТОВА НИЕ ПОГРЕБВАМЕ ВЕТХИЯ (СТАРИЯ, ПРЕДИШНИЯ-Б.Р.) ЧОВЕК, И **ВЛИЗАЙКИ ПОД ВОДАТА, ТОЙ НАПЪЛНО СЕ СКРИВА**. ПОСЛЕ, КОГАТО СЕ НАДИГНЕМ, ИЗЛИЗА НОВ ЧОВЕК. КАКТО ЗА НАС Е ЛЕКО ДА СЕ **ПОТОПИМ** И ДА СЕ ИЗПРАВИМ, ТАКА ЗА БОГА Е ЛЕСНО ДА ПОГРЕБЕ ПРЕДИШНИЯ ЧОВЕК (В НАС-Б.Р.) И ДА ЯВИ НОВИЯ (КРЪСТЕН ХРИСТИЯНИН-Б.Р.). **ТОВА СЕ ПРАВИ ТРИ ПЪТИ**, ЗА ДА ЗНАЕШ, ЧЕ ВСИЧКО СЕ ИЗВЪРШВА СЪС СИЛАТА НА ОТЦА И СИНА И СВЕТИЯ ДУХ.

И това, което казах, не е гадаене, просто слушайте какво казва Павел:

„И тъй, **ние се погребахме с Него** чрез кръщението в смъртта“ (Рим.6:4); „ветхият наш човек е разпнат с Него“ (Рим.6:6); „Защото… сме сраснати с подобието на смъртта Му“ (Рим.6:5);

Не само кръщението се нарича кръст, но и кръстът е кръщение: „кръщението – казва Христос, – с което Аз се кръщавам, ще се кръстите“ (Мк.10:39). И на друго място: „С кръщение трябва да се кръстя“ (Лк.12:50).

Както ние лесно се **ПОТАПЯМЕ** и ставаме, така лесно и Той, след смъртта, когато искаше, възкръсна, или по-добре казано: много по-лесно, въпреки че заради тайнството остана (в гроба) три дни.“

В СЛЕДВАЩИТЕ РЕДОВЕ СВЕТИ ИОАН ЗЛАТОУСТ МНОГО ЯСНО ОБЯСНЯВА РАЗЛИКАТА МЕЖДУ ИСТИНСКИ КРЪСТЕНИЯ ПРАВОСЛАВЕН ХРИСТИЯНИН И

НЕКРЪСТЕНИТЕ ХОРА. **ВИЖДА СЕ ЗАЩО МАСОНСКАТА Б“П“Ц НЕ ДАВА ИСТИНСКО КРЪЩЕНИЕ НА СВОИТЕ МИРЯНИ И ПОД ЧИЯ ВЛАСТ ГИ ДЪРЖИ**:

„Оглашения (некръстения-б.р.) е чужд на верния (кръстения-б.р.). Той няма същия водач, нито същия отец,.. У единия всичко е на земята; у другия – на небесата. **НА КРЪСТЕНИЯ ЦАР Е ХРИСТОС, НА НЕКРЪСТЕНИЯ – ГРЕХА И ДЯВОЛА**…

А АКО НИЕ НЯМАМЕ НИЩО ОБЩО С НЕВЕРНИТЕ, ТО КАЖИ МИ ЗАЩО ДА ИМАМЕ ОБЩЕНИЕ С ТЯХ?..

И така, нека се постараем да станем граждани на Горния град. Докато си оставаме и ни харесва в чуждата земя, как ще получим отново древното отечество?

Тук опасността засяга немаловажни неща. Ако се случи, не дай Боже, да ни сполети неочаквана смърт и ние да си тръгнем оттук без кръщение, тогава, дори да сме имали хиляди блага, не ни очаква нищо повече от геена, отровен червей, неугасим огън и неразрушими вериги…“

Много от съвременните еретици икуменисти-новостилци се оправдават и реват в един глас, че обливането и попръскването били позволени от Църквата. ТЕ МНОГО ДОБРЕ ЗНАЯТ, ЧЕ ТОВА ПОЗВОЛЕНИЕ Е САМО ЗА ИЗВЪНРЕДНИ СИТУАЦИИ, КОГАТО НАПРИМЕР ЧОВЕК УМИРА И ТРЯБВА БЪРЗО ДА БЪДЕ КРЪСТЕН, А НАБЛИЗО НЯМА ВОДОЕМ ИЛИ ГОЛЯМ КУПЕЛ. ПО ПРАВИЛАТА НА ЦЪРКВАТА, АКО ЧОВЕКА ОЦЕЛЕЕ ТРЯБВА ЗАДЪЛЖИТЕЛНО КРЪЩЕНИЕТО ДА СЕ ДОВЪРШИ ОТ СВЕЩЕНИК С ПЪЛНИЯ ВЪНШЕН ЧИН.

ТАЗИ ИНФОРМАЦИЯ ЗА ПОРЕДЕН ПЪТ ИЗОБЛИЧАВА

БЕЗЗАКОНИЕТО И ЖИДОМАСОНСКАТА СИНКРЕТИЧЕСКА СЪЩНОСТ НА СЪВРЕМЕННИТЕ Т. НАР. „ОФИЦИАЛНИ“ ПОМЕСТНИ ЦЪРКВИ!



Днес новостилните еретици обясняват също, че в някои от техните църкви също се извършвало кръщение с трикратно потапяне. В малка част от техните храмове може и да е така, **НО В ПОВЕЧЕТО НЕ Е**!

Освен това, щом синода е възприел практикуването на осквернено, еретическо и проклето отдавна от светите отци на Църквата евномианско кръщение, ТО ТОГАВА ЦЯЛАТА НОВОСТИЛНА БЪЛГАРСКА ЦЪРКВА, С КЛИРА И МИРЯНИТЕ Ѝ ПРЕБИВАВА И В ТАЗИ ЕРЕС!

Изключително важно е да се знае, че кръщението в Българската лъжеправославна църква (Българска „патриаршия“) е осквернено и невалидно **НЕ САМО** поради заменяне на външния чин на трикратно пълно потапяне с частично потапяне, обливане или опръскване, **НО СЪЩО И ЗАРАДИ ПРЕМАХВАНЕ НА ЗАДЪЛЖИТЕЛНАТА ПОДГОТОВКА И МОЛИТВЕНА ПОМОЩ ЗА ЖЕЛАЕЩИТЕ ДА СЕ КРЪСТЯТ, КОЯТО СЕ ИЗИСКВА ОТ СВЕЩЕНОТО ПРЕДАНИЕ НА ЦЪРКВАТА**.

ТАЗИ ПОДГОТОВКА СЕ НАРИЧА ОГЛАШЕНИЕ, А САМИТЕ ХОРА, НАВЛЕЗЛИ В ТОЗИ ПЕРИОД ПРЕДИ КРЪЩЕНИЕ – ОГЛАШЕНИ. ЗА ТЯХ В НАЧАЛОТО НА ПРАВОСЛАВНАТА ЛИТУРГИЯ ИМА СПЕЦИАЛНИ МОЛИТВИ, КОИТО СА ОБЕДИНЕНИ В ЕКТЕНИЯ НА ОГЛАШЕНИТЕ. **ТЕЗИ МОЛИТВИ И ИЗОБЩО ЦЯЛАТА ТАЗИ ПЪРВА ЧАСТ ОТ ЛИТУРГИЯТА Е ПРЕМАХНАТА В НОВОСТИЛНАТА ЕРЕТИЧЕСКА Б“П“Ц! ТОВА ПРЕДСТАВЛЯВА БОГОСЛУЖЕБНО ПРЕСТЪПЛЕНИЕ И ГРУБО НАРУШЕНИЕ НА ПРЕДАНИЕТО**!

ПРЕМАХНАТИ СА И ОГЛАСИТЕЛНИТЕ БЕСЕДИ, А СЪЩО И КАТЕХИЗАЦИЯТА – ИЗУЧАВАНЕТО НА СИМВОЛА НА ВЯРАТА И ЗНАЧЕНИЕТО НА ОСНОВНИТЕ ПРАВОСЛАВНИ ДОГМАТИ В НЕГО, КАКТО И НА ФУНДАМЕНТАЛНИТЕ ИСТИНИ И ПРАВИЛА В ПРАВОСЛАВНАТА ВЯРА.

НАЙ-ФРАПИРАЩОТО Е, ЧЕ ПРИ ЕРЕТИЦИТЕ САМИЯ РИТУАЛ НА ТАЙНСТВОТО КРЪЩЕНИЕ Е КОЩУНСТВЕНО СЪКРАТЕН, КАТО СА ПРЕМАХНАТИ И ЧАСТ ОТ МНОГО ВАЖНИТЕ ЗАПРЕТИТЕЛНИ МОЛИТВИ ПРОТИВ БЕСОВЕ!

МОЖЕТЕ САМИ ДА СЕ ДОСЕТИТЕ, ЗАЩО НЕЧЕСТИВИТЕ СИНКРЕТИЧЕСКИ ЖИДОМАСОНСКИ СЛУГИ НА САТАНА СА ПРЕМАХНАЛИ ИМЕННО ТЕЗИ МОЛИТВИ – ЦЕЛТА Е ФАЛШИВО И СКВЕРНО КРЪСТЕНИЯ ПРИ ТЯХ ЧОВЕК НЕ САМО ДА НЕ СЕ ОСВОБОДИ ОТ ДЕЙСТВИЕТО НА САТАНА, НО ПРИ НЕГО ДА ДОЙДАТ СЕДЕМ ОЩЕ ПО-ЗЛИ ДЕМОНА, както това е записано в Евангелието: „нечистият дух... тогава отива и довежда други седем духа, по–зли от себе си, и като влязат, живеят там; и последното състояние на ония човек става по – лошо от първото.“ *(Мат.12: 43, 45)*.

Изобщо и по принцип кръщението без подготовка, без правилно обяснение смисъла на това тайнство, без изучаване на основите на вярата, без разясняване на нравствеността на християнския духовен живот основан на Евангелието, ТОЕСТ КРЪЩЕНИЕ БЕЗ ОГЛАСЯВАНЕ, води до тежки последствия, ако човек продължи да живее по старому. Често се случва, че току що „кръстения" човек още с излизането си от храма започва да върши тежки грехове, защото целенасочено не му е казано какво нарушава Божиите заповеди. Много от хората в България имат себе си за православни християни, но въпреки това не водят християнски начин на живот. Те си съществуват по светски и нищо не искат да знаят за вярата. По принцип би трябвало при кръщение човек да е обявил гласно, пред свещеници, свидетели и пред Самия Бог, че се отрича от сатана и от всичките му дела. Делата на сатана това са греховете! Също така е казал, че се свързва с Христос и го приема за Господ. Това означава, че от този момент кръстения би трябвало да изпълнява делата Христови, тоест Евангелските заповеди. **ТРАГЕДИЯТА НА ПОВЕЧЕТО ХОРА Е, ЧЕ ТЕ ДАЖЕ НЕ РАЗБИРАТ КАКВО ПРАВЯТ, ЗАЩОТО НИКОЙ НЕ ИМ КАЗВА**!

ТОВА Е РЕЗУЛТАТА ОТ ДЕЙСТВИЯТА И БЕЗДЕЙСТВИЯТА НА ЖИДОМСОНСКИЯ САТАНИНСКИ КЛИР НА ЕРЕТИЧЕСКАТА ИКУМЕНИЧЕСКА БЪЛГАРСКА ЦЪРКВА.

И така, независимо че в някой храмове на Българската лъжеправославна църква (Българска „патриаршия") се извършва трикратно потапяне при кръщение, там тайнството е допълнително осквернено чрез премахване на част от молитвите и чрез обявяване на тарифа за него. Освен това, малкото кръстени по този начин там си остават в духовно общение с болшинството, които са приели и осквернен външен чин на кръщение, отделно цялата им църква служи по

проклетия папски новостилен календар, освен това е в литургийно общение и е подписала общо вероизповедание със синкретически икуменически църкви, изпаднала е отдавна и в ерес на етнофилетизъм, за който никога не се е покаяла, „благославя“ масонски парламентарни власти, което е нарушение на догмата за самодържавната царска власт, практикува скверни езически традиции като корбани, оброци, „коледни“ пости, поставяне на дървени идоли коледни елхи в църквите, ръкополагане на архонти и рицари масони, продава тайнства, треби, молитвено застъпничество и т.н., съкратила е литургията, постни периоди и тайнства. Освен това част от клира ѝ е бил в комунистическата агентура и е член на масонски ложи, което е сатанизъм. Ще спомена също, че Б“П“Ц, подражавайки на папската ерес, нарочно е възродила древни ереси в своето служение – например промяната на календара е древната ерес на четиринадесет дневниците, а премахване на кръщението с трикратно пълно потапяне е ерес на евномианите.

50-то апостолско правило:

"Епископ или презвитер, който извърши не три потапяния на едното тайнство,.. да бъде низвергнат"

Тълкувание:

Славянская кормчая: **Во святомъ крещении крестящихся**



погружати, а не обл

„**К**ОЙТО ИЗВЪРШИ КРЪЩЕНИЕ **БЕЗ ТРИ ПОТАПЯНИЯ,.. ЛИШАВА СЕ ОТ СВЕЩЕНСТВО**“

Тълкувание на 50-то Апостолско правило от Аристен. Правила на Светата Православна Църква с тълкуванията им. София 1913 г.

Аристен е виден православен византийски богослов и канонист от XII в., на който е поръчано да напише тълкувания на каноните от императора. Тези тълкувания се ползват като основни в руската славянска Кормчия книга.

„В това правило се предписва **ДА СЕ ИЗВЪРШВА КРЪЩЕНИЕТО ПОСРЕДСТВОМ ТРИКРАТНО ПОТАПЯНЕ** (гр. – Βάπτισμα /ва́птизма/; лат. – immersio) НА КРЪЩАВАНИЯ ВЪВ ВОДА, И **ДУХОВНО ЛИЦЕ, КОЕТО НЕ ИЗВЪРШВА ПО ТОЗИ НАЧИН КРЪЩЕНИЕТО, ТРЯБВА ДА БЪДЕ НИЗВЕРГНАТО ОТ САНА СИ**... Това **предписание за ЗА ПОТАПЯНЕ** на кръщавания във вода **СЕ ОСНОВАВА НА ПРЕДАНИЕТО, ВОДЕЩО НАЧАЛОТО СИ ОТ ПЪРВИТЕ ВРЕМЕНА НА ЦЪРКВАТА, КАКТО ГОВОРИ СВЕТИ ВАСИЛИЙ ВЕЛИКИ** В СЪЧИНЕНИЕТО СИ (91 правило) до блажения Амфилохий.“

Тълкувание на 50-то Апостолско правило. Правила на Светата Православна Църква с тълкуванията им. София 1913 г.

„И това правило... определя тайнството на светото кръщение да се извършва **ЧРЕЗ ТРИ ПОТАПЯНИЯ.**.. А **ДУМАТА КРЪЩЕНИЕ** тук, според мен, **трябва да се вземе вместо ПОТАПЯНИЯ**“

Тълкувание на 50-то Апостолско правило от Валсамон. Правила на Светата Православна Църква с тълкуванията им. София 1913 г.

Тоест византийският канонист тълкувател ИЗОБЩО **АСОЦИИРА ДУМАТА „КРЪЩЕНИЕ“ С „ПОТАПЯНИЯ“!**

Теодор Валсамон е АНТИОХИЙСКИ ПАТРИАРХ ОТ XII в., КОЙТО Е ЕДИН ОТ НАЙ-ИЗВЕСТНИТЕ И ВСЕПРИЗНАТИ ПРАВОСЛАВНИ КАНОНИСТИ. КЪМ ОБЯСНЕНИЯТА И ТЪЛКОВАНИЯТА НА ПРАВИЛАТА НА ЦЪРКВАТА ОТ ТОЗИ СПЕЦИАЛИСТ ПО КАНОНИЧНО ПРАВО СА СЕ ОБРЪЩАЛИ ВСИЧКИ ПРАВОСЛАВНИ ДУХОВНИЦИ, БОГОСЛОВИ, КАНОНИСТИ И СВЕТИ ОТЦИ ЖИВЕЛИ В НЕГОВИТЕ ВРЕМЕНА И ВЪВ ВЕКОВЕТЕ СЛЕД ТОВА!

"... **Да се употребява при кръщението вместо потапяне обливане е строго забранено, освен при случаи на болест**. Църквата строго е следила кръщението в обикновени случаи да се извършва само чрез потапяне, а не чрез обливане, та е забранявала дори да се приемат в клира лица, некръстени, поради някои изключителни обстоятелства, чрез потапяне (Неокесар. 12)."

1 правило на Картагенския събор (258 г.): "... водата трябва предварително да се очисти и освети от свещеника, за да бъде годна да отмие греховете на

кръщавания, когато той се ПОТАПЯ в нея."

„**Х**ристос никого не иска да отпрати гладен, а желае да насити всички със своите дарове, и особено тези, които са прекарали с Него три дни, тоест тези, които са се кръстили. **ТЪЙ КАТО КРЪЩЕНИЕТО СЕ НАРИЧА ПРОСВЕЩЕНИЕ И СЕ ИЗВЪРШВА ЧРЕЗ ТРИ ПОТАПЯНИЯ, ТО ПРОСВЕЩАВАНИТЕ С КРЪЩЕНИЕ СЕ ОКАЗВАТ ТРИДНЕВНИ**.“

Свети Теофилакт Български, Архиепископ Охридски – „Тълкуване на Евангелието от Марко, глава 8“

"свети Мина приготвил вода и казал на Ермоген да преклони главата си пред епископите. А те, изливайки вода на главата му, казали:

- Получава банята на възраждането Ермоген, в името на Отца и Сина, и Светия Дух.*

Този вид кръщение (чрез обливане, а не с пълно потапяне) не е обичаен за Църквата. Той се е употребявал САМО В ТЕЗИ СЛУЧАИ, КОГАТО НЕ Е ИМАЛО ВЪЗМОЖНОСТ ДА СЕ ДОСТАВИ ПОТРЕБНОТО КОЛИЧЕСТВО ВОДА, особено когато е ставало въпрос за едновременно кръщение на голям брой хора, както е описано в настоящия случай, и при други подобни КРАЙНО ЗАТРУДНИТЕЛНИ ОБСТОЯТЕЛСТВА."

23.12 по еретическия, † 10 декември по църковния календар - Св. мъченици Мина, Ермоген и Евграф

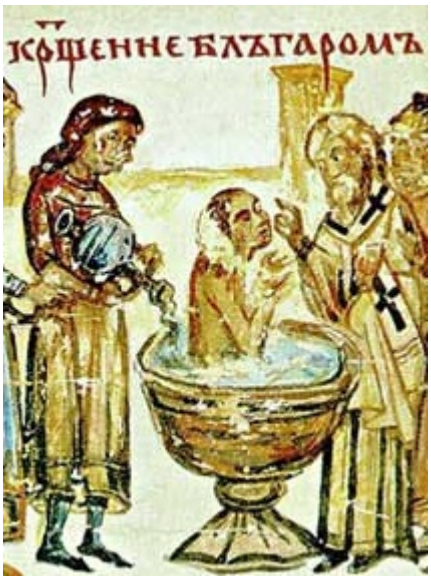
ТОВА СА ПОЯСНЕНИЯ КЪМ ОРИГИНАЛНОТО ЖИТИЕ ПО СВ. ДИМИТРИЙ РОСТОВСКИ. ТАЗИ ЧАСТ ОТ ПРЕДАНИЕТО НА ЦЪРКВАТА МНОГО ЯСНО ИЗОБЛИЧАВА СЪВРЕМЕННИТЕ ЕРЕТИЦИ ОТ БЪЛГАРСКАТА "ПРАВОСЛАВНА" ЦЪРКВА, КОИТО, НАМИРАЙКИ СЕ В НОРМАЛНИ ОБСТОЯТЕЛСТВА

И ИМАЙКИ НАЛИЧНОСТ НА ДОСТАТЪЧНО ВОДА, ВЪЗМОЖНОСТ И ЗАДЪЛЖЕНИЕ ЗА ОБОРУДВАНЕ НА ЦЪРКВИТЕ С ГОЛЕМИ КУПЕЛИ ИЛИ БАПТИСТЕРИИ, НАРОЧНО ОСКВЕРНЯВАТ И ***ПРАВЯТ НЕВАЛИДНО*** *ТАЙНСТВОТО, ИЗПОЛЗВАЙКИ МАСОВО ЧАСТИЧНОТО ОБЛИВАНЕ НА ГЛАВАТА, ПОДРАЖАВАЙКИ НА ПАПСКАТА РИМОКАТОЛИЧЕСКА ЕРЕС, ОТ КОЯТО СА ВЪЗПРИЕЛИ И СКВЕРНИЯ СИ ЕЗИЧЕСКИ КАЛЕНДАР!!!*

Това потвърждава и св. Киприян Картагенски: “Само при изключителни случаи (при болест) се допуска кръщение чрез обливане или поръсване.” (Св. Киприян Картагенски. Писмо 69, 12.).

Православната църква строго се придържа към формата на трикратното потапяне. Изключения във вид на обливане или поръсване се допускат само при крайна нужда: при липса на вода, напр. когато се кръщават затворници в тъмница и особено, когато трябва да се кръстят болни. Това кръщение се нарича “клиническо” (от klini – постелка).

Също особено важен е броят на потапянията. Цялата християнска древност свидетелства, че истинското кръщение се извършва чрез **трикратно** потапяне във вода в чест на Света Троица и в знак на тридневното пребиваване на Господ Иисус Христос в гроба преди славното Му Възкресение.



„Дидахи” („Учение на 12-те апостоли”): „Ако нямаш течаща вода, кръсти в друга вода; ако не можеш да кръстиш в студена, кръсти в топла. Ако нямаш нито едното (т.е. вода), нито другото (топла вода), излей върху главата три пъти вода” - съвсем ясно се говори за изключение в практиката на кръщението, което **само при недостиг на вода или при болест на кръщавания, т.е само при нужда, може да се извърши чрез обливане**.

В книгата “Пастир” на апостолския мъж св. Ерм четем: “Докато не приеме името на Божия Син, човекът е мъртъв, но щом като приеме този печат, той отхвърля мъртвостта и възприема живота. А този печат е водата: В НЕЯ ВЛИЗАТ люде мъртви, а излизат от нея живи.” (Св. Ерм. Пастир, подобие 9. Migne, PG, t. 2, col. 913).

По думите на св. Симеон Солунски, “във водата пребивава заедно с нас Кръстилият се заради човечеството и там ни слага Своя образ на нетление и святост; затова св. ап. Павел тържествено заявява: Всички вие, които в Христа се кръстихте, в Христа се облякохте”. (Св. Симеон Солунски. За тайнствата. Migne, PG, t. 155, col. 213.).

Християнската древност свидетелства, че кръщението се извършва и в апостолско време и след това, именно чрез потапяне. По този начин кръщава и св. Йоан Кръстител: “Аз ви кръщавам *с вода* (в гръцкия оригинал – **във вода**) за покаяние;”(Мат. 3:11).

При кръщението Си Христос “**излезе из водата**, и ето,

отвориха Му се небесата, и видя Духа Божий да слиза като гълъб и да се спуща върху Него.” (Мат. 3:16). В книгата Деяния апостолски подробно се описва кръщението, което извършва св. ап. Филип над един етиопец: “И както си вървяха по пътя, стигнаха до една вода; и скопецът рече: ето вода; какво ми пречи да се кръстя? А Филип му каза: ако вярваш от все сърце, – може да се кръстиш. Той отговори и рече: вярвам, че Иисус Христос е Син Божий. И заповяда да спрат колесницата; па слязоха двамата **във водата**, Филип и скопецът; и кръсти го. Когато пък излязоха из водата, Дух Светий слезе върху скопеца, а Филипа грабна Ангел Господен; и скопецът го вече не видя, и радостен продължи пътя си.” (Деян. 8:36-39). Влизането и излизането от водата говори много красноречиво за кръщение чрез потапяне.

Както вече се каза, самото наименование на тайнството свидетелства за потапяне, а не за поливане или поръсване. **“Кръщение” всъщност означава “потапяне” (baptisma)**. Св. Киприян Картагенски пише, че **“кръщението чрез потапяне е всеобщо и установено”** (Св. Киприян Картагенски. Писмо 59. Migne, PL, t. 4, col. 369,), а св. Кирил Йерусалимски казва: “**При потапянето във водата нищо не се вижда, подобно на нощта; но при изваждането от водата вие сте като в ден.**” (Св. Кирил Йерусалимски. Тайноводствени слова 2, 4. Migne, PG, t. 33, col. 1069).

Днес много новостилни еретици, нямайки друг довод, заявяват нагло и глупаво, че нарушенията във външния чин на кръщение били извършвани по „икономия“. За такива осквернители на светите тайнства и на Свещеното Предание още в миналото свети Теодор Студит, който много се е борил за чистотата на вярата и на православния начин на живот, възкликва: “**Наречената от тях чрез сатаната икономия ще бъде справедливо да се нарича предтеча на антихриста... Защото постоянно се разпореждат със**

свещените правила според своите си възгледи и произвол, като господари със слуги и роби”.

Променянето на “богодадената” форма на църковното кръщение без “спешна необходимост” представлява “непростимо нарушение на апостолското предание” и “отвратителен и противен акт”.

Кръщението на еретиците не е нищо повече от „осквернена вода” ***(Пидалион, с. 91)*** „окови на нечестието” ***(Апостолски Постановления, кн. 6, гл. 15)***.Трикратното потапяне в кръщението съответства на неговата догматическа същност. Чрез трикратното потапяне ние изповядваме догмата за Божествената Троица, произнасян при призоваванията; и не само това, но и догмата за Божественото снизхождение на Христа, нашия Господ и Спасител, като чрез трите потапяния и изваждания символично изобразяваме Неговата смърт и погребение, и Неговото Възкресение в третия ден. Това не е просто символизъм, а реалност, защото личността осъществява в себе си Господнята смърт, т.е. кръщаваният умира и се погребва с Христа в кръщелната вода. Без трикратното потапяне е невъзможно да се изобрази у нас Христовата смърт и тридневно погребение. Чрез изобразяването на Христовото погребение душата и тялото на кръщавания се оформят от Бога.

„Гръцката църква гледа на римокатолиците според 1-во правило на свети Василий Велики… поради формата на кръщението, която приличала на евномианската, така че… те при преминаване в православие **ТРЯБВА ДА СЕ КРЪЩАВАТ**.

В Пидалиона: „Латинското кръщение лъжливо се нарича с това име; **ТО НЕ Е НИКАКВО КРЪЩЕНИЕ, А САМО ПРОСТО МИЕНЕ**. Затова ние НЕ ГОВОРИМ, ЧЕ

ПРЕКРЪЩАВАМЕ ЛАТИНЦИТЕ, **А ГИ КРЪЩАВАМЕ**“.

Латинците **СА НЕКРЪСТЕНИ, ЗАЩОТО НЕ ИЗВЪРШВАТ ТРИ ПОТАПЯНИЯ ПРИ КРЪЩЕНИЕТО**, както това **ОТ САМОТО НАЧАЛО Е ПРЕДАДЕНО НА ПРАВОСЛАВНАТА ЦЪРКВА ОТ СВЕТИТЕ АПОСТОЛИ**.

Че римокатолиците трябва да се кръщават, когато преминават в православие, е решено в Русия още в 1620 г. на московския събор при патриарх Филарет. Тая съборна постановка се намира в требника от 1651 г.“

Тълкувание на Правило 95 на VI-ти Вселенски Събор. Правила на Светата Православна Църква с тълкуванията им. София 1913 г.

ТОВА ИСТИНСКО КРЪЩЕНИЕ ТРЯБВА ДА СЕ ПРАВИ И СЪС СЪВРЕМЕННИТЕ НОВОСТИЛНИ ИКУМЕНИЧЕСКИ ЕРЕТИЦИ, КОИТО СА ВЪЗПРИЕЛИ В ЦЪРКВИТЕ СИ КАТОЛИЧЕСКОТО ЕВНОМИАНСКО ПОВРЕДЕНО КРЪЩЕНИЕ ЧРЕЗ ОБЛИВАНЕ ИЛИ ПОРЪСВАНЕ.



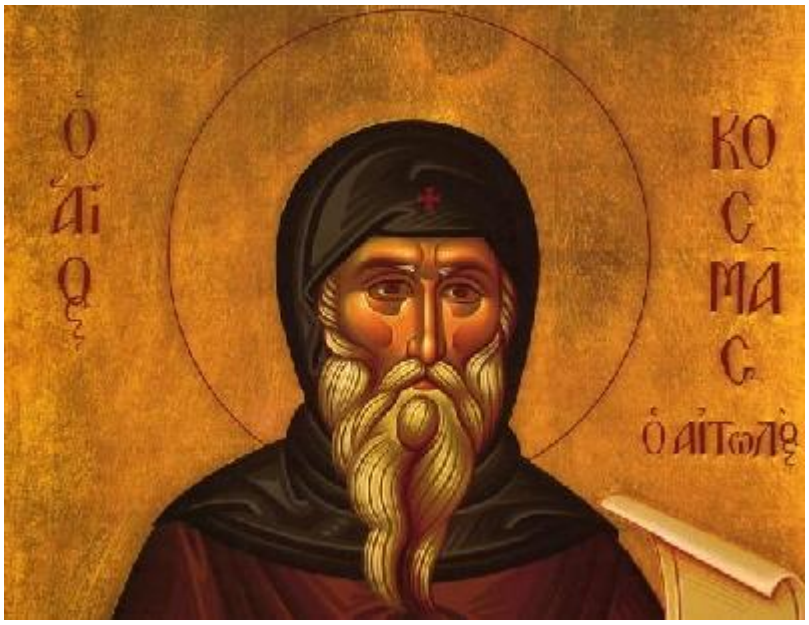
Древна църковна Баптистерия (кръщелен купел - басейн) от Картаген. Днес в Тунис, музей Бардо

Вижте накрая и НАЙ-СИЛНОТО И КАТЕГОРИЧНО ИЗОБЛИЧЕНИЕ НА ФАЛШИВОТО КРЪЩЕНИЕ В

МАСОНСКАТА БЪЛГАРСКА ЛЪЖЕПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА

Ето как жидомасонските синове на сатана от съвременната българската „патриаршия“ са оставили **НАРОЧНО** целия ни народ и горките ни дечица некръстени, подражавайки на жидовстващите западни и източни латински, протестантски, московски и цариградски техни еретически икуменически братя. Разберете защо в най-черното вековно робство българите оцеляха, запазиха вяра, име и род, умножиха се, станаха отново силни и се освободиха, а днес бавно и сигурно изчезват – разделени, деморализирани и обезверени:

"**Ч**естни отци, НУЖНО Е да имате **В ЦЪРКВИТЕ ГОЛЕМИ КУПЕЛИ**, за **да могат децата ИЗЦЯЛО да се поберат в тях И НИКАКВА ЧАСТ ОТ ТЯЛОТО (дори колкото око на бълха) ДА НЕ ОСТАНЕ НЕОМИТА**.



Защото и от тук е способен ДА ПРОНИКНЕ САТАНАТА, и поради това, че **вашите деца са неправилно кръстени, ТЕ СТАВАТ БЕСНОВАТИ, ИМАТ СТРАХОВЕ, СТРАДАТ ОТ БЕЗСЪНИЕ И ПСИХИЧНИ ОТКЛОНЕНИЯ**".

Свети свещеномъченик Козма Етолийски („Слова“ Космы Этолийского - Слово второе)

"**Т**огава разбирайте кръщението в името на Христос по този начин: **кръщение в смъртта на Христос. Защото, както Той умря и възкръсна на третия ден, така и ние сме образно ПОГРЕБАНИ ВЪВ ВОДА, после ИЗЛИЗАМЕ ОТ НЕЯ нетленни в душите си и получаваме гаранция за нетленност в телата си**."



Свети Теофилакт Български, Архиепископ Охридски – ***„Тълкуване на Евангелието от Лука, глава 24“***

Отново е разяснено ясно от свети отец, че ХРИСТИЯНСКОТО КРЪЩЕНИЕ СЕ СЪСТОИ ВЪВ ВЛИЗАНЕ И ПОТАПЯНЕ – „ПОГРЕБВАНЕ“ ВЪВ ВОДАТА, КАКТО ТОВА СИМВОЛИЗИРА ПОГРЕБВАНЕТО НА ХРИСТОС – ВЛИЗАНЕТО МУ В ГРОБА.

И както Той е възкръснал от там вече с променено тяло: „трябва да се мисли за тялото на Господа след възкресението именно като духовно, фино, чуждо на всякаква грубост, без нужда от храна или нещо друго“ *(Свети Теофилакт Български, Архиепископ Охридски – „Тълкуване на*

Евангелието от Лука, глава 24“),

така и ние, ако имаме истинско кръщение с ПОТАПЯНЕ във вода, ще „ИЗЛЕЗЕМ ОТ НЕЯ нетленни в душите си и получаваме гаранция за нетленност в телата си“.

КОЙТО ГО ОПРЪСКВАТ ИЛИ ПОЛИВАТ СЪВСЕМ СПОКОЙНО В ЦЪРКВАТА *(БЕЗ ДА Е В СМЪРТНА ОПАСНОСТ, НЯКЪДЕ НА ДРУГО МЯСТО, УМИРАЙКИ НЕКРЪСТЕН)*, ТОЙ НЕ НАСЛЕДЯВА НЕТЛЕНИЕТО НА ТЯЛОТО, СПАСЕНИЕТО НА ДУШАТА И БЪДЕЩИЯ ВЕЧЕН БЛАЖЕН ЖИВОТ В НЕБЕСНОТО ЦАРСТВО, А ОСТАВА В СМЪРТНО, БОЛЕЗНЕНО ТЯЛО, КОЕТО СЛЕД СМЪРТТА СЕ ПОКРИВА С ГНОЙ, ВМИРИСВА СЕ, РАЗЛАГА СЕ И БИВА ИЗЯДЕНО ОТ ЧЕРВЕИ, А ДУШАТА, КОЯТО СЕ Е ОТДЕЛИЛА ОТ НЕГО, БИВА ПОЕТА ОТ БЕСОВЕТЕ НА МАСОНСКАТА ИКУМЕНИЧЕСКА ЕРЕС, КОЯТО Е ПРОМЕНИЛА КРЪЩЕНИЕТО, И БИВА ЗАВЛАЧЕНА И ИЗХВЪРЛЕНА ВЪВ ВЕЧНИЯ ОГЪН НА ПРЕИЗПОДНЯТА.

Вижте също: ЗА САМОКРЪЩЕНИЕТО И СПАСЕНИЕТО НА ДУШАТА ДНЕС

---

buditeli.info © 2017